De Val

17 januari 1958
lezing 21

"Gegroet in naam van de Heer! Jullie zijn allen gezegend.

Lieve vrienden, de laatste keer besprak ik hoe het kwaad is ontstaan. Deze vraag heeft veel mensen, die zich niet kunnen voorstellen hoe een God van liefde kan toestaan dat er kwaad bestaat, dwars gezeten. Die vrienden die vanavond voor het eerst hier zijn, raad ik aan de laatste twee lezingen te lezen om deze lezing die daar een vervolg op is, te begrijpen.[1]

Kort samengevat: Ik heb uitgelegd hoe lang voor het bestaan van de materiële wereld een deel van de geschapen wezens, die naast een vrije wil ook de beschikking hadden gekregen over een zekere macht, deze macht misbruikten. Ik heb uitgelegd hoe deze 'val van de engelen' een heel langzaam proces vormde, als het ware een geleidelijke degeneratie, waarbij al het goddelijke heel langzaam en geleidelijk omkeerde in zijn tegendeel. Hiermee vond een splitsing plaats tussen hen die hun macht misbruikten en zij die dat niet deden. Ik heb vaak gezegd - en dat geldt voor alle wezens, zowel geesten als mensen - dat je houdingen, je meningen, je gevoelens en gedachten de geestelijke werelden scheppen, zelfs al leef je nog op aarde. Zo creëer je je wereld waarin je zult leven.

Op dezelfde manier schiepen de geesten die deel hadden aan de 'val' nieuwe werelden, in overeenstemming met hun veranderende houding. Het zijn duistere werelden die men zo vaak 'hel' noemt. De houdingen van disharmonie en haat schiepen zulke vormen. In dit opzicht blijft het niet tot een mogelijkheid beperkt. Laten we bijvoorbeeld aannemen dat een wezen in zijn staat van volmaaktheid als bijzondere eigenschap een grote liefdeskracht had, het vuur van goddelijke liefde. Die

[1] Lezing 19 'Jezus Christus' en lezing 20 'Over God; de Schepping' (Noot vertaler)

liefdeskracht zou in zijn tegendeel veranderen en zo een vuur van haat en slechtheid creëren. Op die manier zou een heel disharmonieuze, vurige wereld ontstaan. Zo zie je dat al deze legenden helemaal niet zo onwerkelijk zijn als ze misschien lijken. Laten we aannemen dat een ander wezen in zijn volmaakte staat van ontwikkeling als speciale eigenschap een wijze rust bezat, een vermogen tot onthecht oordelen en bespiegelen. Deze eigenschappen zouden zo'n wezen in staat stellen op een speciale manier aan de goddelijke schepping bij te dragen door een langzame ontplooiing van deze speciale scheppende kracht. Maar in de andere richting creëert deze kracht een wereld van ijzige kou, van duisternis en verlatenheid. Er zijn nog veel meer mogelijkheden waarop de oneindige verscheidenheid aan goddelijke eigenschappen in hun tegendeel kunnen veranderen en overeenkomstige werelden in de wereld der duisternis creëren, net zoals er oneindig veel mogelijkheden in de goddelijke werelden bestaan. Deze sferen van vuur of ijzige kou - in spirituele zin natuurlijk - zijn maar twee voorbeelden. Er zijn sferen van slijm en vuil en van intens lijden door overbevolking of isolatie en nog heel veel andere soorten.

Aangezien een van de belangrijkste goddelijke aspecten de vrije wil is en vrijheid van keuze, kon het niet anders dan dat ook dit in zijn tegendeel veranderde. De geest die het eerst voor de verleiding bezweek om deze macht te misbruiken en die men soms Lucifer, satan, of duivel noemt, die anderen beïnvloedde en aanstak om hem te volgen, wilde natuurlijk de eerste zijn in deze nieuw ontstane wereld. Hij wilde de volledige macht hebben over al diegenen die hem volgden en in tegenstelling tot God zou híj deze macht gebruiken. God geeft vrijheid van keuze en dit heeft een diepere betekenis dan de meeste van jullie beseffen. Met die vrijheid kan het niet anders dan dat de mogelijkheid bestaat om de gegeven macht te misbruiken, tegen de goddelijke wetten in. Als er geen keus bestond, zou er geen vrijheid en geen macht zijn. Er kan geen goddelijk geluk, in feite helemaal geen goddelijkheid bestaan, als het niet uit vrije keus kan worden bereikt of in stand gehouden. Op dezelfde manier moet het tegendeel van God en zijn wetten natuurlijk het verbod op een dergelijke vrije keus zijn en de overheersing van de sterken over de zwakken.

Deze stand van zaken lijkt onoplosbaar waar het gaat om de verlossing van deze gevallen wezens. Want zelfs al zouden zij op een gegeven moment verlangen om naar God terug te keren, dan zouden ze daartoe niet het vermogen bezitten, aangezien zij onder de heerschappij en in

de macht zijn van de heerser van de wereld der duisternis. Aan de andere kant, hoe kon God zonder zijn eigen wetten te breken toch die wezens redden die naar hem verlangen? Als hij zijn oneindige macht zou gebruiken door de vrije wil en de vrije keus teniet te doen van hen die besloten hadden de hun gegeven macht op hun eigen manier te gebruiken, dan zou hij feitelijk hetzelfde doen als Lucifer. Juist in dit opzicht was het van het allergrootste belang dat het goddelijk beginsel gehandhaafd bleef, want alleen wanneer hij trouw bleef aan zichzelf en aan zijn wetten, was er een fundamenteel verschil tussen Gods wegen en die van Lucifer.

Omdat het Gods plan is dat elk schepsel op een of ander moment uit vrije keus en inzicht naar hem terugkeert en weer deel wordt van het goddelijke, was het geboden dat hij niet dezelfde machtsmiddelen gebruikte als zijn tegenstander, ook al zou dat voor een goed doel zijn. Het doel heiligt de middelen niet! Alleen trouw aan deze beginselen zou de meest koppige onder de gevallen wezens kunnen inspireren tot het zien van het enorme verschil tussen deze twee wegen en zijn oog openen voor de waardigheid die in deze goddelijke beginselen besloten ligt. Zelfs al brengt dat met zich mee dat degenen die uit deze door henzelf geschapen ellendige omstandigheden willen komen een pad van lijden moeten gaan. Aangezien het leven in de geestenwereld in direct verband staat met innerlijke harmonie, met verlichting en met een bepaalde houding, kunnen geesten die tot disharmonie zijn vervallen niet eenvoudigweg in een harmonieuze wereld ‘gezet’ worden, zoals je naar een prachtig land kunt reizen. In de geestenwereld ben jij het land en breng jij het voort. Daarom moesten en moeten de eens gevallen geesten een staat bereiken waarin zij van nature weer een harmonieuze wereld creëren. Dat dit alleen in een even langzaam ontwikkelingsproces tot stand gebracht kan worden als het degeneratieproces van de ‘val’, spreekt voor zich. Dat dit ook uit vrije keus moet gebeuren zullen jullie nu gemakkelijker begrijpen, zodat vragen als “Waarom heeft God het kwaad niet ongedaan gemaakt?” etc. niet meer nodig zijn. Er moesten wel middelen gevonden worden, die schepselen die naar God en zijn wetten wilden terug keren in plaats van de luciferische wetten na te leven, de gelegenheid te geven dit te doen binnen het raam van Gods wetten. Zo zou op niemands vrije wil inbreuk gemaakt worden, zelfs niet op die van Lucifer. Dit is het grootse verlossingsplan waarin Christus een hoofdrol speelde. Volgende keer wil ik hier gedetailleerder op ingaan.

Zo ontstonden dus aanvankelijk die duistere sferen waar de geesten onder de heerschappij van Lucifer leefden. In het begin was er geen verlangen, geen besef van het licht dat ze eens bezaten. Pas nadat deze zelfgekozen 'medicijn' met al zijn troosteloosheid op allerlei manieren was uitgeprobeerd, greep een aantal van deze wezens een vaag verlangen aan naar iets anders waar zij geen weet van hadden. Vanzelfsprekend was de herinnering aan God en zijn werelden uitgeblust in zoverre de disharmonie had ingezet, maar die leefde weer op met het veranderen van de houding. Dat was een uiterst langzaam proces. Geestelijke duisternis vernietigt kennis, terwijl geestelijk licht kennis is. Dat geldt ook voor mensen: als je geestelijk niet verlicht bent, moet je geestelijk werken om een glimpje van dit licht te kunnen herwinnen! Het vage verlangen dat aanvankelijk door een paar en later door meerdere schepselen gevoeld werd, was voldoende om een sprankje licht in hun wereld te brengen, alsof een verre ochtendschemering de contouren van hun wereld een beetje veranderde. De kou was niet meer zo koud als eerst, het vuur niet meer zo heet, het vuil niet meer zo vuil als eerst en de eenzaamheid niet meer zo ondraaglijk en hopeloos.

Toen voldoende geesten deze toestand van verlangen bereikt hadden en dit verlangen groter werd, was de tijd rijp voor het ontstaan van de materiële wereld. Je kunt zeggen dat God deze materiële wereld schiep en dat is waar, want niets kan geschapen worden zonder de goddelijke scheppingskracht. Toch is het even waar dat de materiële wereld geschapen werd door dit aanhoudende verlangen naar iets hogers. Deze wereld waarin jullie nu leven is het resultaat van dit verlangen naar het hogere. In deze wereld zijn bepaalde condities aanwezig waaronder ontwikkeling kan plaats vinden en waarin men vrijelijk voor God kan kiezen, wat onmogelijk is in de werelden van de duisternis. Met andere woorden, deze aardse sfeer komt voort uit het verlangen van de gevallen geesten. Maar zij komt evenzeer voort uit het verlangen van al die wezens die bij God bleven en wier diepste wens was en altijd is om hun broeders en zusters terug te brengen bij God. Daarom droegen zowel de goddelijke werelden als de werelden der duisternis bij aan de schepping van deze aardse sfeer. Zodoende is de invloed van beide werelden aanwezig en die wordt bepaald door de houding van ieder individu omdat iedereen op dit niveau nu weer het vermogen bezit om vrij te kiezen. Natuurlijk zijn de omstandigheden en condities in deze aardse sfeer anders dank zij deze nieuwe materiële vorm. Maar in alle sferen zijn de omstandigheden verschillend.

Lang voordat de gevallen geesten ver genoeg waren om als mannen en vrouwen geboren te worden, heeft de geestelijke levenskracht eerst andere levensvormen geschapen. Niet alleen creëerde de oorspronkelijke levenskracht - die in elk geschapen wezen werkzaam is en tot uiting komt - dieren, planten en mineralen, maar ook zogezegd andere 'substanties'; substanties die aanvankelijk geen zelfkennis bezaten. Net zoals een plant geen zelfkennis bezit, was dit het geval met deze substanties. Naarmate de tijd verstreek, kwamen steeds meer wezens in deze staat van verlangen naar licht. Dit was misschien het enige gevoel dat deze wezens in die tijd hadden; heel langzaam, heel geleidelijk ontstond de mens in materiële vorm via verscheidene tussenstadia. Toen dit gebeurde was een belangrijke fase voltooid.[1] In die tijd werd het eerste glimpje zelfkennis geboren of herboren, of ontwaakte weer. Steeds meer mensen kwamen op de aarde leven. Alleen met deze zelfkennis, (waar ook denken en beslissen bij hoort) kan er ontwikkeling plaatsvinden. Met andere woorden, zelfkennis is een noodzakelijke voorwaarde. Alle levensvormen die aan de mens voorafgingen, leidden naar dit punt.

Jullie weten nu allemaal dat de mens zijn spirituele wereld voortbrengt. Eenmaal op aarde, waar de invloed van Gods wereld ook aanwezig was, had hij voor het eerst na de val de kans om te leren, te veranderen, naar God te keren en zo een betere wereld voor zichzelf te scheppen. Hij was in staat om zowel in de stof als in de geest een betere wereld te scheppen. In deze wereld verbleef hij na zijn fysieke dood en ook in zijn slaap wanneer zijn lichaam rustte. Vanuit deze wereld ontving hij inspiratie en allerlei invloeden. Daarom kan de ontwikkeling niet sneller verlopen, want alle geïncarneerde wezens waren eerst zo laag ontwikkeld dat zij voortdurend door hun eigen sfeer beïnvloed werden. Als Gods wereld niet ook op deze aarde werkzaam was, dan zou er geen onderscheid zijn tussen de aardse sfeer en een sfeer in de wereld der duisternis; dan zou alleen de wereld der duisternis haar invloed uitoefenen.

Jullie moeten beseffen vrienden, dat ik jullie van dit alles maar een hele ruwe schets kan geven. Dit raakt de allergrootste kwesties die geen mens ten volle kan begrijpen, want niet alleen is de menselijke taal te beperkt maar ook het menselijk begrip. Daarom praat ik in de regel niet

[1] Zie hierover ook lezing 48 'De levenskracht in het heelal' (Noot vertaler)

graag over dit alles, omdat het in de eerste plaats belangrijk is dat jullie je eigen ziel leren kennen en spiritueel ontwikkelen. Maar mensen stellen zich vaak vragen over deze fundamentele kwesties en niet louter uit oppervlakkige nieuwsgierigheid, maar in goed vertrouwen. Onwetendheid en misvattingen over een aantal van deze punten kunnen zijn ontwikkeling ernstig belemmeren. Daarom heb ik tot taak gekregen deze serie lezingen te geven, zelfs al beschikken sommigen onder jullie nog niet over voldoende innerlijk waarnemingsvermogen om de waarheid en diepe betekenis ervan te beseffen en te voelen. Niet alleen in het algemeen, maar ook met betrekking tot jullie eigen leven.

Hoe kwam de invloed van Gods wereld tot uiting? Konden engelen van God deze mensen - die geïncarneerd waren uit de sferen der duisternis - leiden en inspireren en in contact met hen staan? Dit zou onmogelijk zijn aangezien het een universele wet is dat de mens zelf de eerste stap moet zetten om hulp van Gods wereld te ontvangen. Hoe kon hij deze stap zetten als zijn hele wezen nog zo ruw was dat hij geen flauw vermoeden van God had, geen idee had van zijn wereld en geen notie van wat hij moest doen? Aan de andere kant had Gods wereld mede de materiële wereld geschapen en had daarom volgens de wet van de vrije wil het recht om haar invloed op aarde te manifesteren. Het antwoord is dat de zuivere geesten die in de goddelijke werelden waren gebleven, in alle tijden geïncarneerd zijn. Weliswaar incarneerden er in al die perioden maar heel weinig, maar de invloed van een zo'n wezen overstijgt verre de kracht en invloed van honderd schepselen uit de wereld der duisternis. Deze geesten brachten licht, liefde en wijsheid met zich mee. Zij vervulden een grootse missie met hun incarnatie op aarde en hun invloed reikte veel verder dan misschien op het eerste gezicht lijkt. Met deze door de eeuwen heen gestaag groeiende invloed konden de gevallen geesten gedurende hun incarnatie op aarde vrijelijk kiezen naar welke kant zij wilden luisteren: naar de kant die hun lagere natuur aansprak of de kant die hen altijd maar omhoog leek te stuwen, hoe moeilijk dit pad ook mag zijn. Door deze vrije keus werd er op dit punt geen inbreuk gemaakt op Gods wet.

Communicatie met 'gene zijde' had niet alleen plaats door leiding en inspiratie, maar er heeft altijd een directere communicatievorm bestaan en deze zal ook altijd bestaan, namelijk dat wat jullie nu 'mediumschap' noemen in verschillende vormen. Met welke sferen van gene zijde dat gebeurt hangt geheel en al af van de houding, het doel en de algemene ontwikkeling van de betrokken mensen; niet alleen van

het medium, maar ook van de mensen die dat kanaal gebruiken. Ik hoef niet te zeggen dat in die vroege tijden de mensen die gevallen geesten waren, geen andere communicatie konden hebben dan met de wereld der duisternis. Maar de zuivere, geïncarneerde geesten stonden natuurlijk in kontact met Gods wereld. En dit woog zo zwaar op tegen het gevaar en de schade van communicatie met de luciferische werelden dat het zeker ‘de moeite waard was’ bij wijze van spreken. Als er communicatie met de ene wereld kon bestaan, was dat met de andere ook binnen de wet. Als het ene onmogelijk geweest was, gold dat evenzeer voor de andere. Mensen maken een denkfout als ze zeggen dat ieder soort communicatie met gene zijde luciferisch en gevaarlijk is en dat alleen dit soort communicatie echt mogelijk is. Ontwikkeling had in het geheel geen voortgang kunnen vinden in deze vroege tijden als de zuivere geesten die van tijd tot tijd incarneerden, niet heel direct in verbinding konden treden met Gods wereld, van waaruit waarheid de mens kon bereiken.

Om dit voordeel te hebben en tegelijkertijd binnen het raam van de goddelijke wet te blijven moest er, zoals ik in het begin van deze lezing heb uitgelegd, gelijkheid bestaan, zodat elk individu de gelegenheid had tot vrije keus. Van beide kanten moest gelijke invloed komen. Gelijke invloed hield in dat minder wezens van de goddelijke wereld op aarde leefden, omdat hun kracht altijd sterker en duurzamer is dan de invloed van het kwaad. Toch bestond er speciaal in die vroege tijden een grote wisselwerking tussen de aardse en luciferische werelden. Deze donkere geesten pretendeerden dat ze goden waren en beloofden de mensheid gunsten als de mens op zijn beurt zou doen wat zij voorschreven. Bij al dit kwaad en gevaar wogen de weinige kontakten met Gods wereld honderd maal op tegen deze schade. De geïncarneerde zuivere geesten bezaten de verlichting om de goddelijke waarheid te verbreiden en bovendien de noodzakelijke vereisten om als instrument met Gods wereld te communiceren. Want zonder dit laatste kon de mensheid niet genoeg gegeven worden; want zelfs al hadden deze zuivere wezens geen kwaad in zich, het stoffelijk omhulsel neemt teveel weg en daarom was hun eigen persoon niet toereikend voor de lessen die nodig waren. Zo werd de waarheid verbreid op een manier die de mensheid in elke afzonderlijke periode kon opnemen.

Dit ging lange tijd zo door. Geleidelijk bereikten meer van de eens gevallen geesten de staat waarin zij God konden herkennen. Zo werd hun verlangen bewust en de betekenis ervan duidelijk. De wil kon

ontwikkeld worden om de kwade impulsen, de lagere aard te overwinnen. Deze verandering die begon plaats te vinden had een veel grotere uitwerking dan je zo zou denken. Niemand van jullie begrijpt ten volle dat, als één enkele persoon zich werkelijk goed ontwikkelt en het beste doet wat hij kan, hij niet alleen zichzelf helpt, maar de meest waardevolle kosmische kracht toevoegt aan een groots reservoir. Dat reservoir zal uiteindelijk een heel beslissend effect hebben en aanzienlijk uitbreiden, al ziet hij er zelf misschien nog geen stukje van. Misschien ziet hij iets ervan in zijn onmiddellijke omgeving, in het feit dat plotseling zijn medeschepselen een beetje veranderen door zijn eigen verandering. Maar zolang hij op aarde is, weet hij niet wat voor een verregaande uitwerking zijn kleinste streven in die richting heeft.
Daarom is een zodanig streven nooit en te nimmer voor niets, vrienden. Het is alsof je een steen in het stille water van een vijver gooit. Er ontstaat kring op kring en dat gaat zó ver, dat je de buitenste kringen niet eens meer kunt zien, maar toch zijn ze er. Als één iemand een enkele zwakheid overwint, vormt dit de beste hulp in dit grootse verlossingsplan.

De volgende keer wil ik vanaf dit punt verdergaan en dieper ingaan op de rol die Jezus Christus in het verlossingsplan speelde.

En nu, vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen. Aan sommige zou ik in mijn antwoorden wat meer tijd willen besteden."

VRAAG: Mag ik de volgende vraag stellen: de ontleding van Einsteins hersenen toonde aan dat er anatomisch gezien geen opvallende verschillen waren in vergelijking met andere mensen. Wat is, in metafysische zin, het voertuig voor intelligentie en intellect in fysiekpsychologisch opzicht?

"Dit experiment is het allerbeste voorbeeld dat laat zien dat intelligentie niet in het fysieke lichaam huist. Het vermogen om te denken, te scheppen, enzovoort heeft niets met de lichamelijke organen te maken, tenzij natuurlijk het lichamelijke orgaan beschadigd is, wat weer alleen het corresponderende subtiele lichaam zou aantasten. Ik geloof dat de meeste van jullie weten dat alle denken in het subtiele lichaam, in een van de subtiele lichamen plaatsvindt, net zoals al het voelen in een ander subtiel lichaam plaatsvindt. Deze subtiele lichamen zullen, naarmate de ontwikkeling voortschrijdt, integreren en tenslotte helemaal één worden, laten we dat het geestelijke lichaam noemen,

waar al het gezuiverde denken en voelen volledig deel zijn gaan uitmaken van dit laatste, uiteindelijke en eeuwige subtiele lichaam. Hoeveel lagen er nog zijn behalve de fysieke laag, zij zullen tenslotte allemaal uit elkaar vallen en in een gezuiverde vorm hun hoogtepunt in het geestelijke lichaam bereiken. Totdat dit is bereikt, bestaat deze *verdeling,* waarbij elke functie bij een specifieke laag of subtiel lichaam behoort. De fysieke laag heeft als enige functie het fysieke leven in zijn verschillende aspecten. Maar denken of voelen behoren tot een ander gebied en vinden daarom in een andere laag of lichaam plaats."

VRAAG: Vindt het denken in het mentale lichaam plaats?

"Ja, in het mentale lichaam."
VRAAG: Zou ik wat kunnen horen over de relatie tussen bodhisattvas en Jezus Christus – als er een relatie bestaat?

"Er bestaat geen directe relatie. Dit woord dat je gebruikt – wij hebben andere woorden – duidt op een speciaal soort wezen in de goddelijke wereld. Alle geschapen wezens hadden oorspronkelijk een bijzonder goddelijk aspect dat speciaal was ontwikkeld, en het doel van de schepping was dat elk wezen de schepping zou completeren door het ontwikkelen en bevorderen van andere aspecten, zodat volmaaktheid niet slechts in één maar in alle aspecten bereikt zou worden. Dit is de manier waarop deze scheppingskracht door alle wezens gebruikt had kunnen worden, maar alleen door diegenen die deze kracht niet misbruikten, werd gebruikt. Daarom bestaat absolute volmaaktheid alleen in God en in Christus, die het meeste van de goddelijke substantie heeft. De volmaaktheid van alle andere wezens is betrekkelijk, maar zou volmaakt kunnen worden door medescheppers te zijn. Deze zogenaamde bodhisattva's zijn wezens die met bepaalde bijzondere aspecten van de godheid zijn begiftigd, waarbij ieder weer een ander aspect vertegenwoordigt. Dit ene aspect is hun bijzondere kracht en daarmee bieden zij in dit grote verlossingsplan op heel speciale manieren en met verschillende en speciale middelen hulp. Maar totdat dit plan zijn voleinding heeft bereikt, richten de zuivere wezens hun inspanningen op het helpen met hun bijzondere kracht, en pas daarna zal het scheppingsplan zijn voleinding daarin vinden dat ieder wezen zichzelf op alle mogelijke manier vervolmaakt. Op dit moment is er alleen Christus, behalve God natuurlijk, die in alle opzichten volmaakt is en bij wie alle talenten volledig zijn ontwikkeld.

Alle andere wezens hebben hun kenmerkende eigenschappen waarin zij werden geschapen. God liet het daarbij aan hen, ieder van ons, over om zelf Zijn schepping te vervolgen door alle andere eigenschappen, aspecten, talenten enzovoort op een volmaakte wijze te ontwikkelen. Het is dus niet helemaal juist om te zeggen dat alle geschapen wezens eens helemaal volmaakt waren zoals de Absolute is. We waren op onze eigen manier volmaakt, wat natuurlijk altijd betrekkelijk is. Je kunt binnen het kader van je huidige ontwikkeling volmaakt zijn, bijvoorbeeld, maar dat betekent niet dat je absoluut volmaakt bent. Iemand die een veel lagere ontwikkelingsgraad heeft dan iemand van jullie hier, kan naar verhouding meer volmaakt zijn dan iemand van jullie van wie meer kan worden verwacht. Volmaaktheid blijft dus betrekkelijk zolang het scheppingsplan niet is vervuld, behalve met God en Christus. En dit zou een antwoord op je vraag moeten zijn, want deze wezens die jij genoemd hebt zijn alleen in enkele opzichten volmaakt, terwijl Christus in alle opzichten volmaakt is."

VRAAG: De vorige keer beantwoordde u de vraag over wilskracht en zelfbeheersing. Maar ik denk dat het belangrijk is om jezelf in je eigen ware werkelijkheid te zien. Het zou dus noodzakelijk zijn om deze zelfverwerkelijking te realiseren om jezelf te verbeteren. Hoe kun je deze zelfkennis verwerven?

"Dit is inderdaad een heel goede en een heel belangrijke vraag. Natuurlijk praat ik met vrienden met wie ik in persoonlijke sessies werk heel veel over dit onderwerp, en ik heb in het verleden zo nu en dan dit onderwerp ook in algemene lezingen behandeld, maar dit is zo fundamenteel en belangrijk dat er niet genoeg de nadruk op kan worden gelegd, en het is de moeite waard om hier met tussenpozen steeds weer over te spreken. Zoals je heel terecht opmerkt, voordat wilskracht en zelfbeheersing kunnen worden vergroot, moet je een zekere hoeveelheid zelfkennis hebben om een duidelijk idee te hebben *waarom* je deze eigenschappen wilt ontwikkelen; wat is je doel en in welke richting zou je deze wilskracht en zelfbeheersing willen inzetten? Aan de ene kant moet het duidelijk zijn wat je redenen voor het hebben van wilskracht zijn, aan de andere kant heb je om uit te vinden wat je werkelijke doelen en wensen zijn en, het belangrijkste van alles, om zelfkennis te verkrijgen aanvankelijk beslist enige wilskracht nodig.

Het werkt dus naar twee kanten. Maar in elk geval zou de juiste

volgorde zijn om eerst vast te stellen wat de belangrijke punten zijn: waarom is het nodig om zelfkennis te hebben, wat zijn de voordelen daarvan, wat zijn de lasten van het verwerven, wat zijn de nadelen wanneer je die zelfkennis niet hebt? Wanneer je dit eenmaal goed begrijpt, kun je het juiste besluit nemen. En je moet dit heldere begrip krijgen als je hier werkelijk objectief over na gaat denken en daarbij niet op de weerstand van je lagere aard let. Alles wat je te doen hebt, is het onderwerp niet uit de weg gaan en de dingen helemaal tot het einde toe doordenken. Dit is niet zo moeilijk, het vraagt alleen een beetje moed en wijsheid. Iedereen heeft iets van deze moed en wijsheid in zich, het is alleen een kwestie van ze naar boven laten komen. Dus net als met wilskracht is het ook hier in de eerste plaats een kwestie van de juiste beslissing, voor eens en voor altijd nagaan wat je wilt. En dit kan alleen als je de zaak van alle kanten beschouwt. De moeilijkheid met mensen is niet dat ze dat niet kunnen maar dat ze die beslissingen die hun innerlijk leven betreffen, uit de weg gaan. Ze lopen ervoor weg omdat ze op een of andere manier voelen dat het ongemakkelijk zou kunnen zijn; daarom geven ze er de voorkeur aan om de zaak te bedekken in plaats van er met een heldere blik, open en onbevooroordeeld naar te kijken, en daarbij het luie zelf, dat er zo erg van houdt om in het moeras van maar aan zichzelf toegeven te zwelgen, niet aan de tand te voelen. Dus moet het *waarom* van de moeite en het ongemak van zelfkennis worden vastgesteld. En de beantwoording hiervan is niet zo moeilijk, tenminste niet voor iemand die weet dat God er is, zelfs als veel facetten van Hem en Zijn schepping nog steeds worden veronachtzaamd. Als er ook maar een zwak geloof is en deze gedachte of dit besef tot het einde wordt vervolgd, moet het begrijpen van de noodzaak om jezelf te ontwikkelen volgen. En je kunt jezelf niet zonder zelfkennis ontwikkelen. Deze zelfkennis is het enige dat werkelijk telt, het enige, vrienden! Niets anders doet ertoe, niets anders zal je ontwikkeling tot stand brengen, je in staat stellen om boven alles werkelijk geloof in en liefde voor God te hebben, en zowel voor je medeschepsels als voor jezelf. Je moet bij jezelf beginnen voordat je je dit allemaal kunt verwerven, de vrijheid en harmonie waarnaar jullie allemaal in jullie allerbinnenste verlangen. Het doet er niet toe welk pad je kiest, als het verwerven van deze volledige zelfkennis daar geen onderdeel van uitmaakt of als dit niet de belangrijkste vereiste is, zul je niets bereiken! Hoeveel je ook leert en leest en van allerlei doet, dat baat allemaal niet tenzij je de kennis die je vergaart, gebruikt om dit pad van zelfkennis te volgen.

Welnu, hoe bereik je dit? Natuurlijk, het is niet makkelijk. Maar de beloning ervan is het grootst, want dit is het enige pad dat je bevrijding brengt. Het is dus alleen maar logisch dat het niet gemakkelijk kan zijn. Het betekent in de eerste plaats dat je nederig moet kunnen zijn. Ja vrienden, niemand vindt het leuk om dat te horen want de eigen wil en het ego en de ijdelheid bestaan in ieder menselijk wezen en vormen de grootste belemmering voor vervolmaking, geloof, harmonie en liefde. Wat de verschillende persoonlijke fouten ook mogen zijn, dit is op iedereen van toepassing die door de cycli van incarnaties heengaat, met andere woorden, die geen zuivere geest is. Dus als je zelfkennis wilt verwerven, moet je jezelf eerst met het idee verzoenen dat 'ik moet doen wat het moeilijkste voor me is'. Want daarin ligt de sleutel. Als het heel moeilijk voor je is om een zwak punt van jezelf te laten zien dan is dat het waar je ziel zich al worstelend van de ketenen moet bevrijden. Of als het moeilijk voor je is om op een of andere manier je ijdelheid of je egoïsme op te geven, dan moet je juist daar op in springen – vrijwillig, want je koos ervoor, en niet omdat het leven je ertoe dwong. Jullie zien, vrienden, dat de goddelijke wetten op zo'n manier zijn gemaakt dat wat je nodig hebt hoe dan ook naar je toe komt. Het gaat echter heel veel gemakkelijker als je ze halverwege tegemoet komt. Als je uit eigener beweging tot het besluit komt: 'ik wil het want ik heb het kennelijk nodig' en er dan zelf instapt; als het leven je er tegen je wil toe dwingt of je erin duwt, zal het niet alleen ontzettend veel moeilijker zijn maar het zal steeds weer bij je terugkomen totdat je door zelfkennis hebt geleerd dat je nodig hebt wat het leven je geeft, en dat je het vrijwillig tegemoet treedt. Dan zul je de les leren en zal het leven je andere dingen te bieden hebben. Hoe meer je door dit proces wordt gezuiverd, des te minder zul je zulke onplezierige dingen nodig hebben; of beter gezegd, wat eerst onplezierig leek, zal dat niet langer zijn. Dus jullie kunnen wat je nodig hebt niet uit de weg gaan, dat kan ik jullie verzekeren. Maar totdat je het uit eigener beweging tegemoet bent getreden, in het besef en met het inzicht dat het voor je eigen karakter nodig is, zal het niet ophouden met naar je toe te komen. Onthoudt dat alsjeblieft, jullie allemaal.

Om zelfkennis te krijgen, zou je bijvoorbeeld kunnen gaan zitten en je afvragen 'wat is het meest moeilijke voor mij in mijn dagelijks leven?' Voor sommigen zal het om wat voor reden dan ook het moeilijkst zijn om de waarheid te spreken. Voor iemand anders is het misschien op een of andere manier vernederend om zichzelf te laten zien zoals hij is, zonder alle maskerade en zonder al dat superieure gedoe waarmee je

probeert indruk op andere mensen te maken. Voor weer iemand anders is het meest moeilijke misschien om bescheiden te zijn, om op de achtergrond te blijven. Voor nog een ander is het misschien moeilijk om te geven, voor de een iets materieels, voor de ander iets geestelijks. Iedereen heeft dus een andere moeilijkheid. En iedereen kan er, als je het werkelijk probeert, naar verhouding erg makkelijk het nodige over te weten komen. Je hoeft het niet zover te zoeken, denk meteen maar aan je huidige leven nu. Kijk vanuit dat gezichtspunt naar elke dag die voorbijgaat en je zult, natuurlijk na wat proberen en wat oefenen, op het punt komen waarop je je reacties op een heel andere manier herkent en beziet, dat verzeker ik je. Je zult je eigen emotionele reacties op bepaalde dingen die in je leven gebeuren en waarvan je je tot nu toe geheel onbewust was, leren herkennen. Je hebt de gewoonte om alleen je direct zichtbare, uiterlijke problemen te zien terwijl je je niet realiseert dat ze alleen maar het gevolg van een of andere oorzaak zijn die helemaal niet diep in je verborgen is, maar die je heel gemakkelijk zou kunnen herkennen als je alleen maar een keer het besluit neemt om te doen wat ik hier zeg en daarbij te blijven. Dan zullen alle verbanden je zo duidelijk voor ogen staan dat je diep van binnen geschokt zult zijn en je je afvraagt hoe je dit alles in het verleden niet hebt kunnen zien. Dit verband tussen je problemen en andere dingen die je terzijde hebt geschoven, onderbewust maar niettemin opzettelijk, zullen een erg zegenrijke invloed op je hebben. Het zal je gelukkig maken op een manier waarop alleen *waarheid* dat kan doen. Het zal verborgen vermogens en genezende krachten voor je lichaam en ziel vrijmaken. Als je dit regelmatig ervaart, kun je er vrij zeker van zijn dat je op het juiste pad bent. Maar de verleiding om dit alles aan de kant te schuiven is altijd zo groot, en daarom moet je jezelf van te voren eigenlijk tegen deze verleiding beschermen en hem telkens weer bestrijden. Na dit een tijd doeltreffend te hebben gedaan, zal zelfs deze verleiding ophouden te bestaan. Als het eenmaal je tweede natuur is geworden, zal het geen inspanning meer vergen. Maar in het begin zal het een aanzienlijke inspanning en een voortdurende waakzaamheid jegens je eigen lagere zelf vereisen om je geest die hier zo erg naar verlangt maar die misschien de verliezer wordt als je uiterlijke zelf alle ‘excuses’toelaat die je lagere aard verschaft, niet te doen verstikken. Ik spreek nu natuurlijk heel in het algemeen, niet persoonlijk en alleen maar voor één iemand, immers dit betreft iedereen.

Maak een lijst van je fouten. En als je er maar een, twee of drie kunt bedenken, dan heb je het bewijs dat je jezelf niet kent. Dan kun je

jezelf de gelegenheid geven om jezelf te zuiveren en te leren kennen door te doen wat aanvankelijk zo moeilijk lijkt. Vraag aan de mensen om je heen om je te vertellen wat je fouten zijn. Dit zal je kennis omtrent jezelf opleveren en dit zal je ook de nederigheid leren die je nodig hebt. Want zolang als het moeilijk voor je is, is dat een teken dat je juist dat zo heel erg nodig hebt. Als het makkelijk voor je is, als je geen boosheid, weerstand of een of andere zwaarte in jezelf voelt, dan is het niet langer belangrijk. Maar het doet er niet toe wat je anderen probeert te vertellen, het gaat erom wat je voelt als iemand jou je tekortkomingen vertelt. Als je klinisch waarneemt wat je voelt als dat gebeurt, als je jezelf daarover niet voor de gek wilt houden, zul je weten waar je geestelijk staat, omdat dit de enige manier is waarop je werkelijk onthecht kunt zijn, vrienden. Wanneer je tekortkomingen in de ogen van anderen er niet meer toe doen, wanneer je nederigheid geen punt meer is, *dan* ben je onthecht – niet wanneer je de dingen die je zorgen baren, vermijdt. En dit is, tenminste in het begin, moeilijk en misschien is niet iedereen er klaar voor. Sommigen hebben misschien meer tijd nodig, meer kennis, meer liefhebberen aan de kant voordat ze het pad werkelijk kunnen volgen, maar wie dat dan ook doet zal vrij worden. En als deze eerste stappen gezet worden, zal God je in alle verdere stadia van je zelfverwerkelijking helpen. Mijn advies is dus het volgende: bedenk eerst wat jou het meest moeilijk lijkt in je relatie tot andere mensen. Nadat je dat te weten bent gekomen, ga dan na met welke neiging in jou dit verband zou kunnen houden. En besluit dan of je er werkelijk klaar voor bent om je ketenen op deze manier te verbreken, niet alleen in het belang van je eigen vrijheid, maar in het belang van God, in het belang van je eigen geest, je eigen hogere zelf, in het belang van je eigen ontwikkeling, van de liefde die je alleen dan zou kunnen geven en ontvangen, voor je algehele vervulling. Ben je er klaar voor om dat te doen? Hoeveel van mijn vrienden hier zijn dat? En dan zul je je wilskracht nodig hebben, mijn dierbaren, als je dat met een duidelijk *ja*, dat je van ganser harte geeft, hebt besloten. Je zult wilskracht en zelfdiscipline nodig hebben om al je tekortkomingen te bestrijden, wat nooit kan gebeuren door ze in het onderbewuste te duwen, door ze alleen maar te bedekken zodat ze niet aan de oppervlakte zichtbaar worden. Want geloof niet dat iets waar je je niet bewust van bent, niet bestaat. Het proces van het verwijderen van je tekortkomingen, wat de volgende stap is na zelfkennis is een heel andere. Kort gezegd bestaat het proces eruit dat je eerst naar jezelf kijkt zoals je werkelijk bent, zonder ijdelheid, zonder beter of meer te willen zijn dan je op dit punt bent. Maak eenvoudig een lijst op van jezelf en

wen er voorlopig aan om jezelf te zien waar je werkelijk bent en niet waar je wilt zijn. Aanvaard deze tijdelijke werkelijkheid om twee redenen (1) je moet niet geëmotioneerd en niet verstoord zijn door wat je bent, pas dan kun je jezelf veranderen; en daarvoor is een nieuwe gewoonte nodig, namelijk zonder verkeerde motieven en voorwendsels en blindheid jezelf een tijdje duidelijk zien. (2) dit zal je ook de noodzakelijke nederigheid leren, wat een belangrijke vereiste voor geestelijke ontwikkeling en werkelijke onthechting is. Dat je dit accepteert, betekent niet dat jij zo zou moeten blijven. Het doel moet zijn om deze neigingen uiteindelijk te veranderen, maar dat gaat niet voordat je je deze fase helemaal eigen hebt gemaakt.

Neem jezelf dus elke dag waar, en kijk wanneer en hoe je fouten zich niet alleen uiterlijk maar vooral in je gevoelens manifesteren. Neem je reacties waar. Door deze reactie zul je leren te beoordelen hoever je met het jezelf aanvaarden bent gekomen zonder het mooier te maken dan het is. Wanneer je je dit hebt eigen gemaakt, zal het volgende traject beginnen door te mediteren over wat het tegenovergestelde van deze specifieke fout werkelijk is, hoe je misschien zou reageren en voelen als je je dit al had verworven. Als je dit met Gods hulp doet, hem om inspiratie, hulp en kracht vraagt, zul je nadat je dit enige tijd getrouw hebt gedaan, je anders gaan voelen, nieuwe innerlijke reacties gaan krijgen die je een heel vrij, heerlijk gevoel zullen geven. Je kunt misschien ook mediteren over hoe elk van je specifieke fouten de ontvouwing van liefde heel direct hindert. Want dat is wat elke fout doet. Het besmet de liefdeskracht in de ziel. Als je op die manier voortgaat, zal God je inspireren en je leiden, daar kun je heel zeker van zijn. Maar zoals ik zei, het is een moeilijk pad. Maar gezegend zijn degenen die het volgen, die de moed en de wijsheid hebben om het te doen.

Ik besef, vrienden, dat ik jullie een krachtig medicijn heb gegeven. Niemand houdt ervan om deze dingen te horen. Het zou veel plezieriger zijn om gemakkelijke en onpersoonlijke dingen te horen. Maar, helaas, dat zou niet met de waarheid stroken. En aangezien ik een geest van waarheid, van de wereld van God ben, moet ik jullie waarheid geven of dat nou gemakkelijk is of niet. Maar toch, zo bitter als dit medicijn misschien ook is, ik denk dat als jullie je hart openen, jullie de liefde zullen voelen die ik voor ieder van jullie heb. En liefde kan alleen maar van de kant van Gods wereld komen. En jullie zouden nooit dankbaarheid voor iemand anders dan God moeten voelen, of ik

dat nou ben of een andere geest van Gods wereld. Het doet er niet toe hoeveel je geholpen wordt, geen schepsel betekent *iets* zonder God. En hoe hoger een schepsel ontwikkeld is, des te minder zal het geëerd en bewonderd willen worden, want dat komt alleen de Schepper toe, zonder wie we niets zijn – dat geldt voor ons geesten net zozeer als voor jullie mensen. En als je iets doet, iets bereikt, wat het ook is, besef dan dat het alleen door de genade van God komt dat je het kunt doen, niet door jezelf. Vanuit jezelf ben je niets. En het hoogst geschapen wezen dat bestaat, Christus zelf, heeft dit keer op keer gezegd."

VRAAG: Ik begrijp dat wanneer we in deze wereld incarneren, we met betrekking tot onze geestelijke ontwikkeling bepaalde begrenzingen hebben. Is het voor ieder van ons mogelijk om dit te open te breken, verder te gaan dan de begrenzingen die ons gesteld zijn?

"O ja. Ik zal dit echter zeggen. Het is zeker dat je niet alles in één incarnatie kunt bereiken. Dat zou onmogelijk zijn. Maar je kunt deze grenzen zeker openbreken. Dat gebeurt vrij vaak. Het kan alleen gebeuren door wat ik hiervoor op een vraag over dit pad, het edelste van alle paden, heb geantwoord. Als iemand werkelijk wil en als deze wil ook in de praktijk wordt gebracht, zullen de begrenzingen wijken, en dan kan er veel meer in dit ene leven worden bereikt. Om jullie een voorbeeld te geven, wat je door dit pad te nemen in één incarnatie kunt bereiken, zou als je dit pad niet volgt misschien twintig incarnaties vergen. Dat is het verschil. En dat geeft je een idee hoe zeer het in je vermogen ligt om de begrenzingen te doorbreken."

VRAAG: Maar niet iedereen wordt naar dit pad toe geleid. Er zijn miljoenen mensen die....

*"*In de eerste plaats is dit niet de enige mogelijkheid om dit pad te nemen, mijn beste. Dat is helemaal niet zo. Zeker, de hulp die een directe verbinding met de geesteswereld van God kan bieden, is heel waardevol. Maar iedereen die ook maar de geringste mogelijkheid heeft om dit pad te nemen, zal op de een of andere manier ergens naar de juiste plaats en de juiste manier van handelen worden geleid, zodat hij het pad kan nemen, of naar een persoon of een geest, zodat hij het nodige materiaal krijgt om mee te werken. Het gaat misschien via een kerk of een bijzondere leraar of door een geest of door een heel sterke directe verbinding via inspiratie. De geesten zien waar een

mogelijkheid bestaat; ze herkennen waar misschien een verlangen bestaat of kan worden opgewekt. En ze zullen in overeenstemming daarmee leiding geven. Iedereen zal precies krijgen wat hij of zij nodig heeft, daar kun je zeker van zijn. Nog nooit heeft zich het probleem voorgedaan dat iemand die klaar voor het pad is, misschien niet de gelegenheid krijgt om het te volgen. Dat bestaat niet, vrienden. Daarvoor werken de wetten van de goddelijke wereld te precies. Het probleem is veel meer dat een groot deel van de mensen die dit pad zouden kunnen nemen en die naar mogelijkheden toe geleid worden, laten we zeggen, waar ze het pad zouden kunnen gaan volgen, het tenslotte niet doen. Dikwijls probeert Gods wereld het steeds opnieuw met andere mogelijkheden, maar waar het echt om gaat wordt nooit begrepen omdat het niet begrepen wil worden. Kijk alleen maar rond in je eigen kring; en het is overal hetzelfde – er komen veel meer mensen dan die werkelijk het pad gaan volgen. Je kunt gerust aannemen dat dit niet ten koste van anderen gebeurt die zulke mogelijkheden misschien niet hebben. Er bestaan voor alles heel goede redenen.Of het nu hier is of ergens anders, een handjevol mensen uit een heel grote groep zal werkelijk en echt dit pad nemen. Ieder groot en belangrijk mens of leraar of priester of iemand die in verbinding met Gods wereld staat, zal je hetzelfde vertellen. Heel veel mensen worden naar hen toe geleid en alleen een heel, heel klein deel zal werkelijk aan het doel van hun leiding beantwoorden. Het overgrote deel van de mensheid is er echter nog niet klaar voor om dit moeilijke pad van vervolmaking te nemen. Als ze in dit leven alleen maar een klein beetje leren om een beter mens te worden, te accepteren dat God per slot van rekening misschien toch bestaat, dan bereidt dit ze op het pad in hun volgende leven voor. Dus je ziet dat de geesteswereld in feite veel meer mensen de mogelijkheid biedt, ook al is de kans nog zo gering, dan er mensen zijn die deze mogelijkheid aangrijpen. Diegenen die nergens naar toe worden geleid worden geleid, van hen kun je gevoeglijk aannemen dat het verlangen of het echte begrip ontbreekt en dat ze in dit leven in de verste verte niet de mogelijkheid hebben om in *dit* opzicht te veranderen, of anders zijn het mensen die al gevonden hebben waar ze behoefte aan hebben en wat in deze incarnatie het beste voor hen is."

VRAAG: Kunt U alstublieft duidelijk maken wat het verschil is tussen ziel en geest?

"De geest is het fundamentele, onverwoestbare wezen dat eeuwig leeft, zoals ik in deze lezing al heb uiteengezet. De ziel is een van de subtiele

lichamen die uiteindelijk uiteen zullen vallen. Is dat duidelijk, begrijp je dat? Ik denk dat jij wilt weten hoe de twee zich bij de mens manifesteren, zodat je kunt weten wat nu wat is. Bedoel je dat? Om de geest bewust kenbaar te laten zijn, is natuurlijk niet makkelijk. Dit kan alleen maar gebeuren als de geestelijke ontwikkeling een bepaald punt heeft bereikt, wanneer een doorbraak in het hogere zelf van de mens tot stand is gebracht. Dan, en alleen dan zul je voelen dat iets binnenin je denkt, je leidt, je boodschappen stuurt, je diepgaande kennis verschaft die niet aan twijfel onderhevig is. En dit alles komt niet uit dat deel van je hersenen waar je gewone denkprocessen plaatsvinden, maar het stamt uit het gebied van je zonnevlecht. De uitingen van je ziel echter kun je vaststellen door je emotionele leven, door je gevoelens en door je onderbewuste. Zelfs daarvoor is een grote mate van zelfkennis noodzakelijk, omdat de meeste mensen zich niet van het grootste deel van hun werkelijke gevoelens en emotionele reacties bewust zijn en er dus de slaaf van zijn. Ze worden door hen beheerst in plaats van dat zij ze beheersen en er meester over zijn. Om dat laatste te bereiken zijn het waarnemen van jezelf, objectiviteit en zelfkritiek van wezenlijk belang. Als mijn raad die ik in het tweede antwoord van vanavond gaf, wordt opgevolgd, moet het resultaat in de eerste plaats bewustzijn van de ziel en vervolgens bewustzijn van de geest zijn.

Ik zal de overige vragen de volgende keer beantwoorden, vrienden, want onze tijd is om. Ik vraag jullie allemaal, in het bijzonder diegenen die hier vanavond voor het eerst zijn met klem om wanneer je vanavond weggaat niet te haastig conclusies te trekken. Dit is zo'n veelomvattend onderwerp, dit is in veel opzichten nieuw voor jullie, zelfs voor een paar van mijn vrienden die hier regelmatig komen, en je hebt misschien wat tijd nodig om je aan nieuwe zienswijzen aan te passen. Beperk je gezichtsveld niet door te haastige conclusies, denk er ernstig en zorgvuldig over na en laat je onderbewuste emoties je niet een streek leveren door je oordeel te vertroebelen. Let daar goed op, want jullie kunnen jezelf grote schade berokkenen.

Ontvang allemaal Gods zegen. Word je van deze zegen bewust, zodat deze je bij je besluiten kan helpen en je moge sterken bij het herkennen van Gods wil en bij het in overeenstemming daarmee handelen.
Wees in vrede, wees in God."

Deze lezing werd gegeven door Eva Pierrakos in 1958
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'The Fall'.
Vertaling door Lidewy Frijlink in 1982; herzien in 1994 door Marije Mol
en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2008